

[Hauustrup Clemmensen.]

blot når man taler på LOs store og vigtige kongres, men også, når man disponerer i dette ting.

Må jeg lige til allersidst have lov til at sige, at nu nævnte ministeren — ved afslutningen af anden behandling — to eksempler på noget, ministeren betegnede som misbrug. To eksempler er nævnt, efter at vi i et udvalgsarbejde i uger har spurgt om eksempler og spurgt om materiale! Det er en lidt ejendommeligt måde at lovgive på i det høje ting.

Antonsen: Ministeren holdt en meget lang forsvarstale, og stemmen blev hævet adskillige gange. Vi føler os ikke på nogen måde overbevist af de argumenter, der fremføres. Der er tale om en vis forringelse af de almindelige afskrivningsregler, og ministeren kan ikke komme uden om, at han løber en risiko for at undergrave mulighederne for at opretholde den fulde beskæftigelse.

Ministeren var inde på, at i spørgsmålet om lagerafskrivninger havde Thorkil Kristensen som finansminister allerede i 1952 haft visse tanker om at gennemføre en vis afvikling af adgangen til lagerafskrivninger. Det falder i og for sig meget godt i tråd med de synspunkter, vi har givet udtryk for, at der ikke er overvældende, tungtvejende saglige grunde for at opretholde adgangen til lagerafskrivninger i det fulde omfang, vi har, med 30 pct., men at tidspunktet, hvor man indleder afviklingen, hvis man vil afvikle det, er det dårligst mulige. Hvis finansministeren ligesom sin berømte forgænger kunne føre en sådan økonomisk politik, at vi fik diskontoen ned på $4\frac{1}{2}$ pct. — det var jo et af resultaterne af Thorkil Kristensens indsats som finansminister i tiden fra 1950 til 1953 — hvis ministeren kunne møde op med dette resultat, ville han også kunne få vor medvirken til at foretage en vis justering af adgangen til lagerafskrivninger. Men tidspunktet er som sagt det dårligst mulige, og det vil være en ny trussel mod den fulde beskæftigelse.

Arthur Jacobsen: Finansministeren var så velvillig at se på det, jeg havde fremdraget med hensyn til efterbeskatning af bygningsafskrivninger fremover, og jeg vil da gerne i den forbindelse spørge finansministeren,

om han også, når vi skal til at se på disse bygningsafskrivninger, vil være velvillig over for de andre tanker, jeg fremkom med med hensyn til landbrugsbygninger og med hensyn til afskrivning på butik- og lagerlokaler, hvor der er et helt nyt område, som jeg føler må med ind i denne forbindelse, hvis man skal skabe den fulde retfærdighed ved disse afskrivninger.

Finansministeren (Grünbaum): Ja, jeg har jo ikke sagt — dette være sagt til hr. Alfred Bøgh — at erhvervslivet har anmodet om at få skærpet disse afskrivningsregler. Hvorfor skulle erhvervslivet gøre det? Hvem der har sagt, at vi skulle røre ved det? Ja, det har vi sagt, det har regeringen sagt. Jeg har allerede som økonomiminister i en tale i Herning sagt, at det var rimeligt, når man skulle ændre skattereglerne, at vi så lidt på afskrivningsreglerne ud fra den motivering, at der er forskel på — dette vil jeg også gerne sige til hr. Antonsen, der sammenlignede med eller henviste til hr. Thorkil Kristensen, det skal jeg vende tilbage til — at der er forskel på en situation, hvor der er betydelig arbejdsløshed, og en økonomisk situation, hvor der er tryk på, hvor der er fuld beskæftigelse. Der er ikke behov for helt de samme regler i disse to situationer.

Vi mener, at for at rette op på det skal der også røres ved afskrivningsreglerne, og det er altså det synspunkt, der ligger bagved.

Så sagde hr. Alfred Bøgh noget, som enten er en fortalelse, eller også har hr. Alfred Bøgh ikke hørt, hvad jeg har sagt. Hr. Alfred Bøgh påstod, at jeg havde spurgt, hvilken interesse samfundet havde i afskrivningerne, og så argumenterede hr. Alfred Bøgh imod det. Det ville jeg også have gjort, hvis jeg havde opfattet det sådan. Det var imidlertid ikke det, jeg sagde. Jeg sagde: hvilken interesse har samfundet i at have regler, der begunstiger lagerindkøb, der fremmer lagerindkøb og medfører valuta-udgifter? Det var det, jeg sagde: hvilken interesse har samfundet i at have gunstige afskrivningsregler på et område, hvor det kun betyder, at man køber mere ind? Ja, det var en helt klar interesse, da man i sin tid — i begyndelsen af krigen — lavede de regler, det var rigtigt at gøre det dengang, men det kan da ikke være rigtigt i dag. Vi